

Zdravím všechny, kterým se do ruky dostane poslední vydání Buňky v tomto školním roce. Přeji vám, aby pro vás konec školního roku byl co nejméně hektický, aby se vám, žákům, líbilo vysvědčení, ale hlavně abyste si všichni o prázdninách odpočinuli.

Vaše Buňka

ŠKOLNÍ PROJEKTY

■ V rámci projektu **Žijeme s přírodou** vyjela sedmá a osmá třída do Starých Křečan.

Marie Plašilová popisuje výlet na Vlčí horu.

STARÉ KŘEČANY

Ráno:

Začalo to budíčkem v 07:00 hodin.

Jako každé ráno jsme si „perfektně“ zaběhali.

Poté jsme šli na snídani. Během snídani nám pání učitelé řekli rozvrh dne.

Všichni jsme byli hrozně rádi, když jsme se dozvěděli, že jdeme na Vlčí horu.

Pan učitel Hauzner: „Vyjdeme přesně v 09:00 hodin.“

Já: „Pane učiteli, můžeme vyjít v 09:01 hodin?“

Pan učitel Hauzner: „NE!“

09:01 hodin:

Po tělesné a psychické přípravě jsme se vydali na cestu.

Šli jsme směrem k Mandavě, kde samozřejmě žádná cesta nevedla.

Takže jsme se vrátili a pokračovali po lní cestičkou.

Nikča byla na výpravu velmi „vhodně obuta.“

Potáceli jsme se mezi kopřivami.

Když nakonec pan učitel Skála našel cestu, kráčeli jsme po ní.

Pokračovali jsme mezi ohradou se stádem krav a polem.

Došli jsme k lesíku a dostali čurací přestávku.

Poté jsme pokračovali v cestě.

Skoro všichni umírali už na začátku.

Nejzajímavější bylo, když Verča Strnadová vyšla jako poslední a byla na hoře jako první.

Vyšli jsme nahoru a pan učitel Hauzner se všech ptal: „Byl/a jsi tu někdy?“

Všichni odpověděli: „Ne nebyl/a jsem tu.“

Takže pan učitel začal všem říkat: „Tak ahoj.“

Koukali jsme na něj, jako kdyby spadl z Marsu.

Ale nakonec to všem vysvětlil.

Veronika Litošová zase složila na Křečany báseň

Křečany

Začalo to v pondělí,

čekali nás dospělí.

Na nádraží kamarádi,

do Křečan by jeli rádi.

Ve výrazu učitelů
nevyčteš už žádnou něhu.

Do vlaku jsme nastoupili,
svačinu si vybalili.
Cesta vlakem všem utekla,
ale však se nezasekla!

Autobusem po kopci,
zbyli už jen hladovci.
Hlad pro nás nebylo mučení,
jen pomyšlení na učení.

Přeskočíme ke dním tam,
byl zde otevřený krám.(obchod)

První pomoc, teorie,
člověk to vše využije.
Poslední den čeká test,
za spletní čeká trest.

Tolik se zažilo zábavy,
naučili zachraňovat občany.
Shmeme vše dokola,
ihned bychom jeli znova.

■ Devátáci vyjeli v rámci téhož projektu do Jiřetína pod Jedlovou.

Martina Svobodová popisuje zážitek jednoho středečního oběda

Středa

Byla středa, 12:30 - oběd.

Jako každý den jsme čekali ve frontě na jídlo. Zpočátku se to zdálo, jako docela normální oběd.

Ale?... Kuba K. rozlil polévku. Tím to všechno začalo. Vůbec ho nenapadlo jít to po sobě utřít, a tak si šel sednout ke svému stolu. V tom ale na něj volá kuchařka, ať si to jde po sobě uklidit. Nenasytný Kuba ochutnal polévku, vstal a celý talíř převrhnul na podlahu. Celá třída vybuchla smíchy. Všechno si po sobě uklidil, zařadil se do fronty a přišla řada na dalšího...

Někteří ještě pořád stáli ve frontě a ten další byl David V. Nenapadlo ho nic lepšího, než si hrát s pudinkem. A hádejte co se stalo? Pudink mu vykydnu na podlahu.

V tu chvíli se vrátila paní učitelka s Dájou, která s námi jela jako doprovod. Divily se, čemu se tolik smějeme. A ihned to pochopily.

A aby toho nebylo málo, holky u stolu vylily čaj. Dáča chtěla otevřít okno a místo toho strhla celou konzoli se záclonou. To už bylo na všechnu trochu moc, smáli se, div se neváleli po zemi. I paní učitelka se začala smát!

Ale kuchařka to nevzdávala, naštvane bouchla dveřmi a cedulka na dveřích s názvem KUCHYŇ se začala houpat už pouze na jednom šroubku...

Nikdy bych nevěřila, co všechno se může za pár minut stát. Opravdu to nebyl „obyčejný“ oběd. Tento den, se už nikdo ničemu nedivil. Byla přeci „ta“ středa. Vylití pití se stalo běžnou záležitostí. Žádné další spadnutí jídla, rozlité čaje nebo rozbití něčeho už nikoho nevykolejilo. Myslím, že tohle tam už dlouho nezažijí... **Martina Svobodová**

■ **Lukáš Blahník týdenní pobyt se svou třídou v Jiřetíně neabsolvoval, a tak pomáhal při výuce ve 2. třídě. Jak se mu s druháky pracovalo?**

Pět dní ve 2. třídě

Minulý týden jsem byl pomáhat ve druhé třídě. S dětmi se mi pracovalo velmi dobře a byl jsem rád, že jsem mohl pomáhat. Bylo to pro mě naučné a poznal jsem, že se jim musí věnovat více pozornosti a také je zaujmout učivem tak, aby děti vnímaly, co se mají učit. Každý den se mi líbil a s dětmi jsem se dost dobře skamarádil. Když něco nevěděly, tak se mě zeptaly a já jsem jim rád poradil. Ze všech dnů mě nejvíce bavila středa, protože jsme byli dvě vyučovací hodiny na koupališti. Tam jsme hráli plážové hry, děti se koupaly a houpaly se na houpačce. Počasí nám velmi přálo a tak jsme si ty dvě hodiny užili. Pan učitel Hauzner byl s dětmi ve vodě a já s ostatními kluky hrál fotbal, dokonce se k nám po chvíli přidal pan učitel. Ale i jiné vyučovací hodiny byly záživné jako například, když jsme byli ve čtvrtce na počítačích. Tam jsem pomáhal dětem zapínat počítače a také jim dost radil, co mají dělat. Někteří se věděli rady a ostatním jsem radil já. Byl to celkem zajímavý a naučný týden.

■ **Další projekt, který je na naší škole již tradicí, je Projekt Praha a v rámci něho vycestovala do našeho hlavního města 1. třída. Téma, kterému se věnovali, byla Doprava. Paní Rajtorová, která s námi jela jako doprovod, popisuje, jak celý den probíhal.**

První třída v Praze

V úterý ráno, 7. června, se děti z 1. třídy sešly na vlakovém nádraží v Povr-

lech, aby vyrazily na výlet do Prahy v rámci celoškolského projektu, kde se měly zaměřit na téma Doprava. Už samotná cesta vlakem byla pro některé z nich zážitkem.

Mnozí navštívili naše hlavní město poprvé. Po příjezdu do Prahy jsme zamířili do metra. Se zájmem děti cestou sledovaly zajímavé budovy a hemžení lidí okolo nich. Cestu metrem děti bravurně zvládly, a dokonce si i samy označily jízdenku.

Nejprve jsme navštívili Pražské Benátky, kde jsme se nalodili u Karlova mostu na nostalgické staré čluny, a tam jsme také posvačili. Děti byly nadšené vyhlídkou na panorama Pražského hradu a průjezdem pod Karlovým mostem. Dokonce jsme zajeli i na Čertovku, kde si děti mohly prohlédnout prostředí, ve kterém se natáčel dětský film Chobotnice z druhého patra. Plavbou nás provázeli námořníci v dobových kostýmech. Děti dostaly malé občerstvení a výklad o historii Karlova mostu a okolí.

Po plavbě si děti nakoupily drobné suvenýry a zamířili jsme na Karlův Most, kde jsme sklídili pochvalu od kolegyň z Prahy, jak máme vychované děti a jak jsou hodné. Největší úspěch měly žluté čepice, které každý obdivoval a chválil nás za nápad. Dokonce si nás fotilo několik skupin Japonců, tedy úspěch čepic bude i ve světě..... Z Karlova mostu jsme se vydali směr Petřín. Nejdříve jsme dorazili na dětské hřiště pod Petřínem, kde jsme poobědvali, a děti si mohly vyzkoušet několik dětských atrakcí. Dětské hřiště mělo velký úspěch a bylo pro děti příjemným zpestřením. Z parku jsme vyrazili na lanovku a hurá směr Petřín. Prošli jsme

se nádhernou zahradou a vyrazili na rozhlednu. Děti statečně vyšlápaly schody nahoru a pak se jen kochaly výhledem na Prahu. Cesta po schodech dolů byla o poznání horší, ale všichni ji úspěšně zvládli.

Za odměnu jsme se osvěžili nanukem a vyrazili pěšky dolů směr Malá Strana. Po cestě děti viděly spoustu zajímavých budov, a protože toho měly opravdu dost, tak jsme zastavili na malé osvěžení ve fontáně u metra a vyrazili metrem směr vlakové nádraží. Cesta mezinárodním rychlíkem byla příjemná. Počasí nám přálo, proto jsme stihli vše, co jsme si naplánovali. Výlet se nám všem líbil a domů jsme se vrátili plni nevšedních zážitků.

■ **Zážitky osmé třídy, která do Prahy vycestovala společně se sedmáky a pátáky popisuje Katka Čierna.**

Výlet 8. třídy do Prahy

Dne 15. června se pátá, sedmá a osmá třída vydala na výlet do Prahy. Sraz byl v 7:25 na nádraží v Povrlech, kde jsme si koupili jízdenky a poté jsme ještě přestupovali na vlak v Ústí. Naštěstí v kupéčkách bylo místa dost, a tak jsme se všichni pohodlně usadili.

V Praze jsme se rozdělili, neboť každá třída měla jiný program. Pátá třída navštívila Technické muzeum, sedmá třída Židovské město a naše, osmá třída, se vypravila na cestu po Praze za památkami.

Jako první jsme se zastavili u Pražské brány a Obecního domu, kde nám Nikol podala krásný výklad, doplněný poznámkami pana učitele Skály, který nás samozřejmě jako třídní učitel doprovázel. :) Navíc Máňa pořídila krásné

fotky, takže máme i dokumentaci.

Poté nás čekalo Staroměstské náměstí s orlojem, Pražský hrad, chrám sv. Víta, bazilika sv. Jiří, dále pak Loreta a Národní divadlo.

Celý výlet by byl absolutně dokonalý, nebýt toho, že jsme zabloudili a nemohli se dostat k Hlavnímu nádraží. Navíc ztráta společné jízdenky, kterou si někteří zakoupili společně s pár sedmáky, nám dosti zkomplikovala odjezd.

Celkem nám ujely dva vlaky a, aby toho nebylo málo, vjeli jsme do pořádného lijáku, který byl určitě zákonem schválen. Ale všichni jsme byli rádi, byli jsme doma, protáhli jsme se, poznali jsme nové věci.. :)

Tak zase za rok...

Jak jsme úspěšní

■ O velkém úspěchu žákyně Kateřiny Čierne z osmé třídy na soutěži Mladý Demostenes všichni víme. Popisuje nám, jak všechno prožívala.

Celostátní kolo Mladého Demosthena

Dne 12. května jsem já, paní učitelka Melounová a Tereza Pechová nastoupily na vlak směr Praha - Hlavní nádraží. Nebylo mi zrovna nejlépe, ale přesto jsem se těšila na ostatní soutěžící i na tamní program. Soutěž začínala od devíti hodin v klášteře Emauzy, proto jsme měly celkem dost času. Po příchodu do kláštera si všichni soutěžící vylosovali číslo, které udávalo, kolikátý kdo půjde v řadě. Já jsem si vylosovala číslo 11. A pak už jen čekala na zahájení...

Bylo to tu. Dlouho očekávané zahájení. Nejdříve jsme měli hlasové rozcvičení s paní Adámkovou, tu myslím každý zná. A potom se šlo na věc. V první desítce bylo dost dobrých lidí a mě se začala zmocňovat pořádná nervozita....

A pak to bylo tady! Měla jsem jít na pódium, kde jsem byla představena, a začala jsem povídat. No, bála jsem se, protože jsem se hrozila toho, že mi kdesi přeskočí hlas nebo cokoli jiného, ale nakonec se nic z toho nestalo. Byla jsem hrozně ráda, že to mám za sebou, i když mé pocity na pódiu nebyly zrovna nejlepší.

No, a teď už jen čekat a čekat a čekat na výsledky...

Co k tomu říci, snad jen to, že děkuji paní učitelce, Terce i všem ostatním,

kterí mi drželi palce, neboť jsem se na konec neumístila na stupních vítězů :). Ale jsem velice ráda, že jsem se zúčastnila, posbírala nové zkušenosti a v příštím roce bych to chtěla zkusit znovu.

Rozhovor Marie Plašilové s Katkou Čiernou

● Jsi nejlepší žákyně 8. třídy, jak to vnímáš ty samotná?

„Ani nevím, nějaký rozdíl v tom nedělám, jsem normální člověk jako každý jiný.“

● Kolika soutěží jsi se zúčastnila?

„V tomto školním roce jsem se účastnila celkem 6 soutěží“

● Dokázala bys je vyjmenovat?

„Dějepis, Matematika, Pythagoriáda, Čestina, Biologie a Demosthenes.“

● Jak dlouho ti trvalo učení na Mladého Demosthena?

„Moc dlouho ne. Jen sepsat text bylo obtížné.“

● Pomáhal ti někdo s přípravou?

„Ano.“

● Kdo konkrétně?

„Mamka a paní učitelka Melounová.“

● Skočila na tebe tréma, když jsi vlezla na pódium a viděla tu spoustu lidí?

„Zpočátku ano, ale po pár slovech mě přešla. Koneckonců, tam byli lidé, kteří vás poslouchali.“

● Byla jsi nervózní, když jsi musela nahrát svůj přednes na videokameru?

„Ne.“

● Jak ses zachovala, když jsi zjistila, že jsi překonala všechny a dostala se na první místo?

„Měla jsem radost, ale hlavně jsem byla překvapená, neboť podle mého se video moc nepovedlo. Tím samozřejmě nemám na mysli práci pana učitele Kováře, ale svůj projev.“

● Jak se ti líbilo na dvoudenním soustředění?

„Moc. Skvělá parta, skvělý program, krásné ubytování.“

● Měli jste tam nějaký zvláštní program, který tě zaujal?

„Ano. Poslední den jsme byli rozděleni do skupin a museli jsme vytvořit jakoby televizní pořad. Muselo se rozhodnout, kdo bude kdo, vymyslet a naučit se text. Já byla moderátorka.“

● Jak to soustředění probíhalo?

„Každý den jsme měli naplánovaný program. Bylo toho dost, nemohli jsme se soustředit na nic jiného než na náš projev. Ale bylo to tam moc dobré.“

● Když se všichni dozvěděli o tvém úspěchu, bylo mnoho lidí, kteří ti pogratulovali?

„Myslíš v krajském nebo okresním kole?“

● Krajském.

„Ano, myslím, že mi pogratulovalo dost lidí.“

● Na finálové kolo jsi byla nemocná, měla jsi pocit, že to nezvládneš?

V jednu chvíli ano, protože mi každou chvíli přeskočil hlas, ale nakonec jsem to zvládla. ?

- Tvůj úspěch si bude pamatovat mnoho lidí, i ty, máš nějaký vtipný zážitek z nacvičování?

„No, z nacvičování asi ne. Spíše z finálového kola. Celou dobu si říkám, jak začnu „vážená poroto a milí diváci“. A potom přijdu na pódium „Vážená poroto a dlouhá pomlka lidí!“ Výbuch smíchu.“

- Chtěla bys něco vzkázat (kamarádovi, učiteli) který ti nejvíc pomohl?

„Chtěla bych poděkovat paní učitelce Melounové, která mě připravovala na okresní, krajské i celostátní kolo, a potom asi všem, co mě podporovali.“

- V dospělosti budeš mít velký náskok, co bys vzkázala žákům, kteří si mezi sebou říkají, že by na takovou „kravinu“ nikdy nešli?

Nikdo nikoho nenutí, aby se zúčastňoval jakýchkoliv soutěží.“

- Jak se cítíš mezi takovými lidmi?

„Myslím si, že na to má každý, ale já toho chci docílit.“

Zážitek, na který nezapomeneme

Pondělí 20.června byl pro nás, členky soutěžního týmu DoBot, den s velkým D.

Byly jsme pozvány do rezidence velvyslance USA na slavnostní ocenění vítězství, kterého jsme dosáhly v mezinárodním finále soutěže Nejlepší podnikatelský záměr JA 2010/2011. Ocenění získávali jak jednotlivci tak celé týmy, které se účastnily různých aktivit souvisejících s ekonomickým vzděláváním, s podnikáním a vedením firem - tedy s byznysem. My jsme byly nejmladší - reprezentovaly jsme základní školy. Pan velvyslanec USA nám popřál mnoho úspěchů a z rukou pana Mülnera, ředitele Junior Achievement, jsme převzaly krásný certifikát, který nám bude úspěch připomínat.

Ceremoniál byl velmi noblesní a krásně jsme si jej užily. Byla to ta nejhezčí tečka za právě končící školní docházkou v Základní škole Povrly.

Za tým DoBot **L. Šípková, L. Fomanová, M. Svobodová**
žákyně 9.třídy

Hláškovník

■ Z „HLÁŠKOVNÍKU“ ČTVRTÁKŮ ANEB CO VŠECHNO SE DÁ NAPSAT DO TESTU:

- Za panování Přemyslovců se sladilo solí.
- Hmyz je škodná čeleď tvorstva.
- Malým vylíhlým rybičkám se říká jiskry.
- Karel IV. je pohřben v Karlově univerzitě.
- Karel IV. je nazýván „Matka bohyně“.
- Žížala se živí létajícími zbytky.
- „Moje babička chodí s Rytmem.“ „A ta moje v zimě s Kabátem.“

Práce na téma

■ CO JE NOVÉHO V PŘEDMĚTU ETICKÁ VÝCHOVA

Hurá, můžeme vyslovit a napsat své názory. Jaké ?

Jsme už na konci 8. ročníku a také u konce s výukou Etické výchovy. Posledním naším úkolem je zmapovat možnosti, co můžeme udělat pro druhé. Dostáváme seznam 10 bodů, ke kterým máme zapsat konkrétní způsoby, jak uskutečňovat pomoc v podmínkách školy.

Zaujal nás obsah posledního bodu, který zněl takto: vytvářet jednotu, snažit se o zmírnění protikladů, o dorozumění a dohodu mezi lidmi, vytvářet atmosféru klidu a pokoje. Najednou jsme opustili naši školu a začali si povídat

o tom, co nás pálí tady v obci.

Říkáme a posloucháme jednotlivé názory. Co dál ? Nakonec nám paní učitelka Melounová doporučila zveřejnit je v našem Zpravodaji.

Tak tedy:

- 1/ Zajímám se o fotbal, baví mě, ale kde jsou brány na hřišti u okálů ? Nemáme, kde kopat na bránu, jiné hřiště se sportovním využitím tady není. Pak se dospělí diví, že děti nemají jiné zájmy, než koukat do počítače.
- 2/ Zimní stadion je využíván jen v zimě. Je přeci „zimní“. Myslím si, že by bylo dobré prostor využívat i jindy. Postavit branky na florbal, basketbal i házenou. Tam by chodilo lidí!

A hlavně děti! Co vy na to ?

- 3/ Myslím, že tu chybí víceúčelové hřiště, kam by se mohlo chodit kdykoliv a hrát tam různé míčové hry. Všichni potřebujeme pohyb.
- 4/ Zjistil jsem, že v Povrlech jsou schody ve špatném stavu. Třeba u školy, u paneláků, u novinového stánku.

Vše jsme sepsali, ale další týden při hodině etické výchovy jsme už s radostí říkali, že branky jsou už zase u okálů zpět, některé schody se začínají opravovat. Tak prima, přeci jen naše práce není márná.

Máme radost a děkujeme. Hurá, můžeme se těšit na splnění dalších přání...?

Žáci 8. ročníku

EKO

zprávičky z naší školičky

Motto: „Pokud dokážete ovlivnit
vaši školu, dokážete ovlivnit svět
kolem sebe“

■ NAŠE CESTA PRO OBHÁJENÝ TITUL EKOŠKOLA

V úterý 14. června se vydali zástupci našeho školního Ekotýmu do Prahy na slavnostní předávání mezinárodních titulů Ekoškola, který se nám v dubnu podařilo obhájit na další dvouleté období. Pro školy, které získaly - stejně jako my - titul již v předchozích letech, připravilo k předávání titulů sdružení Tereza, které program Ekoškola v naší republice koordinuje, novinku, a to konferenci Ekoškol nazvanou „Ekoškoly v akci“. Celý program probíhal v prostorách Národní technické knihovny a slavnostně jej zahájil ředitel sdružení Tereza pan Petr Daniš.

Ten přirovnal úspěch v podobě obhájení titulu k získání další olympijské medaile. Zdůraznil, že školy musely vynaložit, stejně jako sportovci, mnohem větší úsilí k obhájení titulu, neboť jim byly „laťky posunuty o kus dál“. Pan ředitel vyslovil těmto školám za jejich práci obdiv a podělil se s přítomnými o své příjemné a pozitivní zjištění, že v dnešní nepříliš pozitivní době mladým lidem příroda lhostejná není a jsou schopni pomáhat jí v takovém rozsahu, jako dělají právě Ekoškoly.

Samotnému slavnostnímu předávání titulů předcházela zmíněná konference Ekoškol, na níž každá škola představila výsledky své činnosti v programu Ekoškola dalším školám a hostům buď krátkým filmem nebo plakátem či ukázkou aktivit na stáncích. Naše škola si na konferenci připravila prezentaci naší práce v oblasti Prostředí školy formou krátkého filmu. Tento film je možné zhlédnout na webových stránkách

školy. Zároveň byly pro žáky a pedagogy připraveny dílny tématicky související s programem Ekoškola. V jedné z nich jsme získali náměty na aktivity zaměřené na „Udržitelnou mobilitu“ z oblasti dopravy, v rámci druhé dílny jsme si zahráli velmi zábavnou simulací hru s ústředním motivem třídění a recyklace odpadů.

Z Prahy jsme přivezli v první řadě

krásný certifikát o udělení titulu Ekoškola, také novou vlajku, která bude od září zdobit halu naší školy a nakonec spoustu praktických drobných dáreků. Hlavní, co jsme si přivezli, byl krásný pocit z tak velkého úspěchu, že jsme mohli být jednou z 29 škol z celé republiky, která se této slávy mohla zúčastnit a obhájit titul převzít. Na tento titul jsme opravdu hrdí.

černobílé perličky

■ ALEŠ ZAHRADNÍK KRAJSKÝM PŘEBORNÍKEM DO 12 LET!

Vyvrcholením šachové sezony mládeže Ústeckého kraje je finále krajského přeboru jednotlivců.

Již několik let se koná ve městečku Štětí v litoměřickém okrese. Hraje se ve čtyřech věkových kategoriích, my měli 2 zástupce v H 12, Aleše Zahradníka a Matyáše Schicka. Šlo nejen o přebornické tituly a medaile, ale i postup

na mistrovství Čech. To se koná v říjnu v Harrachově.

Kluci sehráli celkem 7 partií, shodně získali 5 bodů. Vůbec byl tumaj velmi vyrovnaný, neboť prvních pět hráčů mělo stejný bodový zisk. V takovém případě rozhoduje tzv. pomocné hodnocení. A to měl nejlepší Aleš. Po zásluze získal přebornický titul. Na 5. místě se umístil Matyáš a to mu stačilo na postup na mistrovství Čech. Naši sehráli řadu velmi kvalitních a na-

pínavých partií, vyzdvihl bych více než dvouhodinový duel Aleše s Eliškou Mrišovou z Litoměřic. V koncovce nakonec náš borec zvítězil.

Ve volném čase se chlapci byli vykoupat v Račickém kanále a navštívili kynologický klub, i na líný tenis došlo.

Děk patří p. Zahradníkové za zajištění dopravy a pořadatelům za pěkné připravenou akci. Snad v říjnu v Harrachově uspějeme.

Michal Burgemeister

CO SE DĚJE VE ŠKOLNÍ DRUŽINĚ

■ ČARODĚJNICE ZE ŠD

Tradiční svátek čarodějnic jsme s dětmi ze školní družiny oslavili v tělocvičně. Chtěli jsme si původně jít zalétat ven, ale počasí se nevydařilo a my se báli, že by nám namokla košťata a že bychom nemohli nastartovat. V tělocvičně bylo ale sucho i dostatek prostoru. Na rozehrání jsme si dali čarodějnickou diskotéku a zkoušeli ty nejroztodivnější čarodějnické tance. Závod v letu na koštěti ukázaly, kdo má nejrychlejší a nejlépe seřízené koště. Taký jsme si změřili síly a hlavně přesnost v hodů koštětem na cíl. Pozomost čarodějnic a čaroděje (kluk byl jen jeden) prověřila hra na lov hada. Byl šikovně ukryt a mlsné čarodějnice se řídily pouze čuchem a svým instinktem. Závěr čarodějnického dne patřil hodu míčků do kouzelného klobouku. Nejen, že kostýmy všech zúčastněných byly dokonalé, ale i nálada a chuť si zařadit byla opravdová. Všem děkuji za účast, rodičům za podporu v přípravě kostýmů a za rok na shledanou.

■ DOPRAVNÍ ODPOLEDNE

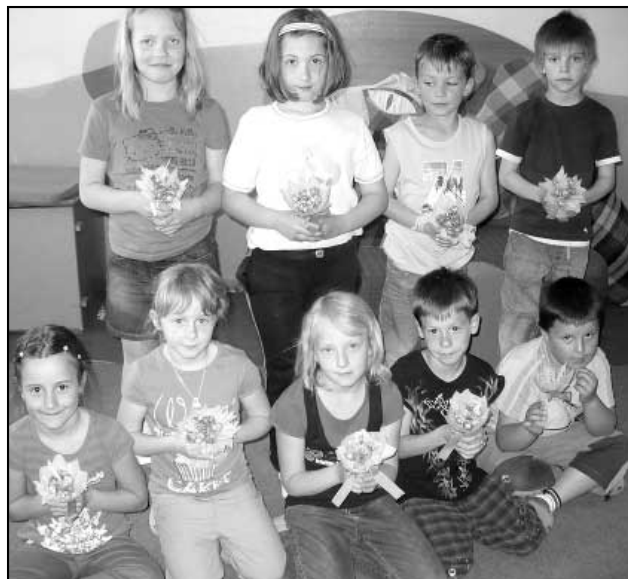

Pro obě oddělení školní družiny připravily vychovatelky v jednom dubnovém odpoledni dopravní den. Děti si přivezly vlastní kola nebo koloběžky a soutěžily v několika disciplínách.

Dobře víme, jak je důležité znát předpisy, a zejména v silničním provozu. Součástí dne tedy bylo i plnění teoretických testů, poznávání dopravních značek a také popis správně vybaveného kola.

Kromě toho si všichni trénovali zručnost v jízdě mezi kůžely, po prkenné lávce, řízení s jednou rukou a převážení nádoby s vodou, zastavení na vyznačeném místě. Každý soutěžící měl svou kartu, kam mu byly zapisovány body za jednotlivé disciplíny. Všechny body jsme sečetli a vyhodnotili.

Chválíme všechny účastníky a děkujeme ostatním dětem, které nesoutěžily a pomáhaly s organizací.

■ PRO MAMINKY

Maminkám k svátku jsme ve školní družině vyrobili lentilovou kytičku a všichni byli moc šikovní. **K. Jaklová**

■ UMÍTE ŽEHLIT?

Je to zvláštní, nebo ne? Zjistila jsem, že polovina dětí ve školní družině drží poprvé v ruce žehličku. Učili jsme se žehlit.

Co? Papírové obrázky.

Pokud jste někdy zkoušeli voskovou batiku víte, že se musí voskové odřezky tepelně spojit. K tomu je nejlepší použít žehličku, aby vznikl obraz. Děti ořezaly voskové pastelky různých barev a odstínů. Rozložily je na polovinu čtvrtky, druhou částí přikryly a zažehlily. Vzniklé obrázky nás překvapily nejen svým tvarem, ale i tím, jak nádherně prosvítaly na světle.

A jak jste na tom se žehlením vy?

Kdo z vás ještě neměl žehličku v ruce?

No, třeba je žehlení už přežitek.

M. Musilová

Loučení...

Protože devátáci logicky opouští náš vzdělávací ústav, chtěla by jim jejich třídní učitelka nejen touto formou sdělit pár slov.

■ DEVÁTÁKŮM

Čtyři roky utekly jako voda a pro mě i ostatní učitele nastává čas loučení. Odchází další třída, kterou jsme se my všichni snažili co nejlépe připravit na další studium, předat jim co nejvíce zkušeností pro další život. Doufám, že to i pro vás byla doba, na kterou i vy budete vzpomínat rádi a budete se do „své“ školy rádi vracet.

Já osobně se budu loučit s třídou, která mi velmi přirostla k srdci a která mi hodně dala. Budu vzpomínat na naše společné zážitky jak ve škole, tak i na různých výjezdech a výletech, kde jsem měla příležitost řadu z vás poznat více. Děkuji vám za vaši upřímnost, ochotu a píli, se kterou většina z vás přistupovala k plnění úkolů. Byla to radost ve vaší třídě vyučovat. Osobně můžu říci, že jste pro mě byli „nabíječkou baterií“, která mě vždy naplnila tzv. „pedagogickým optimismem“ pro další práci.

Co napsat na závěr? Loučím se s vámi - Dane, Luky, Ejziku, Fomo, Grádžo, Tomáši, Jéno, Dominiku, Kubíčku, Venco, Barčo, Mendlíku, Pechy, Ádo, Májo, Šípo, Šustík, Váňo, Terko a Natálko a přeji vám v dalším studiu a dalším životě vše nejlepší. Vzpomínat budu i na žáky, kteří vaší třídu opustili před rokem - Dana, Máju, Lukáše, Broňu a Tomáše. V mém srdci a vzpomínkách zůstanete natvalo jako nejmilejší třída. Děkuji vám všem za to.

Eva Hájková, vaše třídní učitelka

Trochu nostalgie.

Skvělá parta.

STŘÍPKY

z mateřinky

■ VÝLET NA FARMU SLAVOŠOV

Na výlet do slavošovské farmy jsme se všichni těšili už nějakou dobu, ale kvůli nevlídnému počasí nám to dlouho nevycházelo. Konečně v pondělí se mraky rozehnaly a my mohli vyrazit! Když jsme dorazili, přivítali jsme se a šli si prohlédnout zvířátka. Viděli jsme krásné koně, které jsme taky řádně nakrmili tvrdým pečivem a jablíčky. Koníkům na farmě dělají společnost ovečky, kozičky a kravičky, ale také trochu netradiční zvířátka, jako například lamy, pštrosi a pávi. Před obědem, který jsme si upekli na ohýnku, jsme se projeli na krásně strakatém koníčkovi. Když jsme měli plná břicha a mastné pusy, tak jsme se ještě proběhli na louce, zahráli pár her a unavení vyrazili do školky. Lépe se už výlet vydařit nemohl!

Petra Jandová

■ PROBLÉMY S VÝSLOVNOSTÍ

Je až neuvěřitelné, že každé čtvrté dítě v Česku trpí vadou řeči. Viníkem je prý uspěchaná doba, tvrdí odborníci. V rodinách vládne shon, není čas na povídání, čtení ani na hru. Děti si nevypráví mezi sebou ani s rodiči, místo dopisů píšou sms zprávy a jsou v zajetí počítačů. Vznikají nejen logopedické, ale i komunikační vady. Kolem půldruhého roku dítě zná (mělo by znát) kolem 50 výrazů, ve dvou letech už 400, ve třech kolem 1000 a šestiletý školák by měl mít zásobu kolem 3500 slov. Pokud dítě trpí vadou řeči, vyřeší ji zpravidla až logoped. Některé vady jsou lehké, jako třeba patlavost - porucha výslovnosti hlásek, breptavost - rychlá mluva. Dalším strašákem je koktavost, ráčkování, šišlavost - porucha výslovnosti sykavek. Vznikají nesprávným postavením zdravých mluvidel - rtů, zubů, jazy-

ka, patra, ale lze je s úspěchem odstranit. V poslední době přibývá dětí, které mlčí. Jde o tzv. vývojovou dysfázii, což znamená, že intelekt je v normě, dokonce vyšší, ale dítě nemluví. I tady vše úspěšně vyřeší péče logopeda. Přejeme hodně úspěchů při návštěvách logopeda a hodně trpělivosti při domácím léčení.

Stanislava Duchačová
zdroj „Moje rodina“ č. 21/20011

■ PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme našim rodičům za celoroční spolupráci, za pomoc a účast na akcích, v centrech aktivit a za sponzorské dary, které nám poskytli. Všem dětem a rodičům přejeme krásné prázdniny a dovolenou!!!

Kolektiv MŠ

Vystoupení žáků 4. a 5. třídy

■ JARNÍ KONCERT V NOVÉM KINĚ

14.6. Žáci 4. a 5. třídy zahájili svou písni Povrly Jamí koncert v nově rekonstruovaném kině. Vystoupení sklídilo veliký úspěch. Kdo koncert zmeškal, má poslední možnost zaslechnout toto originální zpracování písně skupiny Tři sestry s textem Karly Jaklové na školní akademii 29.6.

Pro zábavu a chytré hlavy...

Nejprve si prohlížejte půldruhé minuty 25 kreseb. Potom Buňku odložte a na zvláštní papír napište všechny kresby, které jste si zapamatovali. Vyjmenujete-li všechny obrázky, máte fenomenální paměť, více než 15 obrázků - dobrou a více než 10 dostatečnou. Zapamatujete-li si jich méně než 10, příliš se nechlubte.

Dvouměsíčník Základní školy a Mateřské školy Povrly • Vydává firma MAPA, vydavatelství Ústí nad Labem ve spolupráci se Základní školou a Mateřskou školou Povrly • Náklad tohoto vydání je 250 kusů • Výtisk je neprodejný • Redakční rada: šéfredaktorka: Bc. Karla Jaklová, dětskou redakční radu tvoří zástupci jednotlivých tříd.

TENTO ZPRAVODAJ JE ZAREGISTROVÁN NA MINISTERSTVU KULTURY V PRAZE • EVIDENČNÍ ČÍSLO: MK ČR E 16855